

[Viggo Starcke.]

— jeg beder om tilladelse til at citere boligministerens udtalelser —:

„Jeg har iøvrigt i de sidste dages presse-diskussion lagt mærke til, at et yndet middel til en sådan luftig konstruktion af forskellige standpunkter er at foregøgle, at vi ser forskelligt på toldpolitikken.“

Ved „vi“ forstod den højtærede boligminister venstre og de konservative. Og han tilføjede disse betydningsfulde ord:

„Lad mig derfor sige, at vi er enige i, at vejen ud af den toldpolitiske misère for Danmark under en videre liberalisering ikke er en forhøjelse af Danmarks toldsatser.“

Lad os lige analysere denne betydningsfulde erklæring. Kort før venstre og konservative dannede regering, erklærede de konservatives ansvarlige finansielle ordfører, at venstre og konservative er enige om, at vejen ud af den toldpolitiske misère for Danmark under en videre liberalisering ikke er en forhøjelse af Danmarks toldsatser. Dette har nu i dag fået en særlig interessant baggrund, idet de forsøg, der er blevet gjort på netop at koble den videre liberalisering sammen med en forhøjelse af Danmarks toldsatser, ser ud til at være bristet, idet der nu skrides til en liberalisering, uden at der endnu her i tinget er vedtaget nogen forhøjelse af Danmarks toldsatser.

I efteråret, da handelsminister Weikop gik af, den handelsminister, som dog havde gennemført deponeringsordningen, blev han afløst af den nuværende højtærede handelsminister hr. Rytter. Den højtærede handelsminister gik samtidig midlertidigt af som formand for Industrirådet, og som fungerende formand udnævntes direktør Axel Gruhn, der kort tid efter, den 30. oktober, i Nationaløkonomisk Forening holdt et opsigtsvækkende foredrag, hvorunder den nuværende højtærede handelsminister hr. Rytter sad på første række, ivrigt applauderende. Indholdet af foredraget var dette at starte en meget stærk agitation for en forhøjelse, for en ajourføring af toldbeskyttelsen i Danmark. Den blev umiddelbart fulgt op i artikler, taler og interviews dels fra Industrirådet gennem kontorchef, cand. polit. Jørgen Jensen, dels fra direktør Erik Gravesen, men først og fremmest af den højtærede handelsminister hr. Rytter. Man talte om en fordobling, om 200 pct., eventuelt 300 pct. forøgelse af toldsatserne, i hvert fald en ajourføring. Det interessante i denne agitation, som man foregiver at industrien står bag, er, at den ikke har industrien som sådan bag sig, knap nok Industrirådet, idet

der indenfor Industrirådet hersker meget delte meninger om betimeligheden af en toldpolitik fra Danmarks side. Men det, den har bag sig, er de højtrøstede dele af hjemmemarkedsindustrien, der sommetider svinger sig op til at kalde sig selv „erhvervs-livet“.

Venstre står i dette spil mellem de protektionistiske kræfter og frihandelskræfterne meget stærkt, så længe venstre står på frihedens grund, men venstre står overordentlig svagt, hvis det forlader frihedens grund, og venstre bør ikke lade sig svække, selvom det har den nuværende højtærede finansminister som medlem, den mand, som i 1947 som finansminister her i salen fremsatte et forslag om en fordobling af de fleste af Danmarks toldsatser, noget, som i dag i den nuværende situation ligesom binder den højtærede finansminister. Dog endnu i sin radiotale ved nytårstid udtalte den højtærede finansminister sig relativt liberalistisk og fremsatte meget kraftige udtalelser om industrien, udtalelser, der var så kraftige, at de ikke blev refereret i „National-tidende“. Store kredse af konservative vælgere, store kredse af venstres tilhængere ude over landet ligesom mange andre politiske kredse er afgjort mod en toldpolitik. Nogle af dem er det af retfærdighedsgrunde, andre er det af frihedsgrunde, og andre er det af realøkonomiske og opportunistiske grunde.

Men der er skabt en vis utryghed i befolkningen, som man ville sætte pris på at få fjernet, og denne utryghed skyldes Industrirådets og den højtærede handelsministers agitation og visse lidt uklare udtalelser fra forskellige venstrepolitikere, f. eks. det ærede medlem hr. Heick — blot som et eksempel —, der på et møde i Reerslev efter referat i „Roskilde Dagblad“ den 8. februar havde advaret meget stærkt mod toldforhøjelser. Det var sat med en fed overskrift, men nede i referatet, hvor han stadigt væk advarede mod toldforhøjelse, stod der dog, at man alligevel måske kunne få brug for en korrigerende her og der, og man kunne også godt drøfte en anti-dumpinglovgivning og også godt drøfte foranstaltninger mod dobbelte priser, men dog tilføjede det ærede medlem hr. Heick, at det var et farligt område, og han sagde ordene: „pige, træd varsomt!“. Om disse ord var rettet til den højtærede finansminister, ved jeg ikke, men man har på fornemmelsen, at helt varsomt træder den højtærede finansminister ikke for tiden.

Det har bidraget til at skabe utryghed, at den højtærede statsminister ved Grossist-sammenslutningens møde i Odense gjorde